

Wiosenne zabawy logopedyczne

Przeczytajcie swojemu dziecku wierszyk.

Dlaczego Pan, panie bocianie lubi na jednej nodze stanie?

Bocian pan, na jednej nodze,

spotkał żabę na swej drodze.

Żaba szybko podskoczyła,

wszystkie zęby policzyła.

Zapytała wnet bociana:

-Ja się martwię-proszę pana!

Dziwnie stoi Pan na drodze,

na tej jednej swojej nodze.

Ma pan przecież dwie swe nogi

a używa jednej, boćku drogi

Dlaczego Pan, panie bocianie

lubi na jednej nodze stanie?

Czy ta noga Twoja druga

Jest do stania już za długa?

Bocian na to:

-Żabo droga, jak to, po co mi ta noga?

Nogi jednej ja używam,

wtedy druga odpoczywa,

Jak ta pierwsza zmęczy się

druga się do stania rwie.

I tak zawsze sobie stoję

takie to przyzwyczajenie moje.

autor: Natalia Rogalska

Ćwiczenia wzmacniające mięśnie języka.

Ćwiczenie od żaby:

Żaba w wierszu liczyła zęby - to samo zróbcie też Wy, policzcie wszystkie swoje zęby czubkiem języka. Najpierw wszystkie na górze, potem wszystkie na dole. Nie zapomnijcie o żadnym.

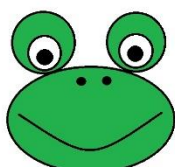
Podczas liczenia, buzia jest otwarta tak, aby łatwo można było policzyć wszystkie zęby.

Ćwiczenie od bociana:

Pan bocian stoi na jednej nodze. Wy również stańcie na jednej nodze i jednocześnie unieście czubek języka za górne zęby "na górze" (miejsce za górnymi zębami na podniebieniu).

Starajcie się wytrzymać jak najdłużej stojąc na jednej nodze i unosząc język.

Ćwiczenia wzmacniające narządy aparatu artykulacyjnego.

Uśmiechnij się.

Uśmiechnij się i pokaż zęby.

Ziewnij i otwórz szeroko buzię.

Nabierz powietrze w policzki.

Wypuść powietrze przez usta.

Prześlizgaj się.

Dotknij czubkiem języka górnych zębów.

Dotknij czubkiem języka dolnych zębów

Natalia Rogalska

Masaż relaksacyjny: „Spacer biedronki” –rodzic robi masażyk dziecku a potem zamiana ról.

Biedroneczka mała po trawce biegała. - delikatnie poruszają palcami w różnych kierunkach,

Nózkami tupała, - naprzemiennie uderzają w plecy otwartymi dłońmi,

rączkami machała. - masują je obiema rękami,

Potem się ślizgała - przesuwiają zewnętrzną stroną dłoni do góry,

do góry i w dół. - wewnętrzną w dół,

W kółko się kręciła - rysują rękami koła w przeciwnych kierunkach

i piłką bawiła. - delikatnie uderzają pięściami,

Gdy deszcz zaczął padać, -stukają palcami wskazującymi z góry na dół,

pod listkiem się skryła - rysują obiema rękami kształt liścia,

i bardzo zmęczona spać się położyła. - przesuwają złączone dłonie w jedną i w drugą stronę.

Zagadki wiosenne, narysujcie wybrane rozwiązania zagadek,

Powrócił do nas z dalekiej strony,

Ma długie nogi i dziób czerwony.

Dzieci się śmiały, gdy go witały,

Żabki płakały przez dzionek cały (bocian)

Tak jak muchomorek w kropki ma spódnice,

nie walczę z muchami, chętniej zjadam mszyce.

Wysyłają ja do nieba po kawałek chleba. (biedronka)

Tu cytrynek, tam paż królowej,

Wszędzie piękne, kolorowe.

Lekko unoszą się nad łąką,

Gdy tylko zaświeci słońko. (motyle)

Jeszcze wszystko uśpione jeszcze nic nie rośnie,

A on śnieg przebija i mówi o wiosnie. (przebiśnieg)

Co buduje każdy ptak.

By chować pisklęta?

A tylko kukułka o tym nie pamięta. (gniazdo)

Zabawa ruchowa „Jaskółki”

Dzieci robią „wiatraczki”, odchylają ręce do tyłu, jak jaskółki i „latają” po sali. Na dźwięk dzwoneczka stają i robią sobie gniazdo. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Ćwiczenia oddechowe „Motylki”.

Wytnijcie z małych kolorowych karteczek złożonych na pół motylki. Dzieci biorą głęboki wdech i wolno wydychają powietrze. Zadaniem dziecka jest zdmuchnięcie motylka z dłoni w sposób ciągły lub stosując przerwy w oddechu.

Ćwiczenia oddechowe „Jak ptak”

Ustawcie się wyprostowani. Wasze stopy rozstawione są na szerokość waszych bioder. Spróbujcie oddychać cały czas przez nos. Wypuście powietrze i przysuńcie na wysokości klatki piersiowej wyciągnięte do przodu ramiona, aż dotkną się one wewnętrznymi powierzchniami dłoni. Górna część pleców jest przy tym trochę zaokrąglona, głowa lekko pochylona. Przy każdym wdechu odsuńcie wyciągnięte ramiona tak daleko do tyłu, jak to tylko możliwe. Jednocześnie unieście głowę do góry i uwypuklijcie klatkę piersiową. Z każdym wdechem otwieracie się w ten sposób na wpływające do waszych płuc powietrze, a przy wydechu zamykacie się. Wyglądacie jak duże, latające ptaki. Powtórzcie te ruchy dłoni około sześć razy, a potem wsłuchajcie się w swoje wnętrze z zamkniętymi oczami.

Wizualizowanie „Co czuły kwiaty?”

Scena dramatowa przy muzyce – „Poranek” , z wykorzystaniem kolorowych chusteczek.

Wręczamy dziecku kolorową chusteczkę. Rodzic uderza w trójkąt. Mówi zaklęcie: Czary mary obraca się na pięcie, pałeczką robię zaklęcie, niech się wokół wszystko zmieni, niech moje dziecko w nasionka kwiatów zamieni.. Dzieci zamieniają się w nasionka kwiatów (siadają na piętach, chowają głowy, chowają kolorowe chusteczki w dłoniach). Rozlega się muzyka („Poranek”). Rodzic mówi tekst :

Jest ciemno, cicho i spokojnie (dzieci skulone kucają)... Czuję muskające promyki słońca... Jest coraz cieplej... Jakaś siła podnosi mnie coraz wyżej i wyżej... Robi się jasno... Otwieram oczy, unoszę głowę, wyciągam ręce... Witam się ze słońcem, które mnie przyjemnie ogrzewa... Rozglądam się ciekawie dookoła... Słyszę śpiewające ptaki, szumiący wiaterek... Jest tak przyjemnie...

Po wyciszeniu muzyki dzieci odpowiadają na pytanie: Co czuły kwiaty?

A teraz jeszcze raz was zaczaruję: Czary mary obracam się na pięcie, pałeczką robię zaklęcie, niech się wokół wszystko zmieni, niech moje dzieci w pączki kwiatów zamieni.

Dzieci siadają na piętach są „pączkami kwiatów”, które jeszcze nie rozkwitły. Na tle muzyki „Poranek” rodzic „Wiosna” krąży między kwiatami co chwila dotykając je swoją czarodziejską różdżką. Muśnięte różdżką kwiatki rozchylają się, rozwijają i rosną /unoszenie ciała do wspięcia na palcach/.

„Walc kwiatów” - wyrażanie myśli i uczuć za pomocą ruchu

Wszystkie kwiaty rozkwitły i zaczynają swój taniec kwiatów – dowolna improwizacja ruchowa będąca ilustracją słuchanej muzyki („Walc kwiatów” Czajkowskiego).

Propozycja dla najmłodszych – odszukaj cień i połącz.

